

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 154/2012

z dnia 15 lutego 2012 r.

**zmieniające rozporządzenie (WE) nr 810/2009 ustanawiające wspólnotowy kodeks wizowy
(kodeks wizowy)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 77 ust. 2 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Konieczne jest wyjaśnienie przepisów dotyczących tranzytu przez międzynarodową strefę portów lotniczych w celu zagwarantowania pewności prawnej i przejrzystości.
- (2) Obywatele państw trzecich, którzy podlegają obowiązkowi posiadania wizy lotniskowej zgodnie z art. 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks wizowy (kodeks wizowy) ⁽²⁾ i którzy posiadają ważną wizę wydaną przez państwo członkowskie, Kanadę, Japonię lub Stany Zjednoczone Ameryki bądź którzy posiadają ważny dokument pobytowy wydany przez państwo członkowskie, Andorę, Kanadę, Japonię, San Marino lub Stany Zjednoczone Ameryki, są zwolnieni z wymogu posiadania wizy lotniskowej. Należy wyjaśnić, że zwolnienie to dotyczy również posiadaczy ważnych wiz lub dokumentów pobytowych wydanych przez państwa członkowskie, które nie uczestniczyły w przyjęciu rozporządzenia (WE) nr 810/2009 i przez państwa członkowskie, które nie stosują jeszcze w pełni przepisów dorobku Schengen.
- (3) Jeżeli chodzi o obywateli państw trzecich posiadających ważną wizę, zwolnienie powinno obowiązywać podczas podróży do państwa wydającego lub do dowolnego innego państwa trzeciego oraz podczas powrotu z państwa wydającego po wykorzystaniu wizy.
- (4) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie wyjaśnienie przepisów dotyczących tranzytu przez międzynarodową strefę portów lotniczych, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może przyjąć środki

zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.

- (5) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽³⁾, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt B decyzji Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania tej umowy ⁽⁴⁾.
- (6) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽⁵⁾, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt B decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE ⁽⁶⁾.
- (7) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽⁷⁾, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt B decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2011/350/UE ⁽⁸⁾.
- (8) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu (nr 22) w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana ani go nie stosuje. Ponieważ niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, zgodnie z art. 4 tego protokołu w terminie sześciu miesięcy po przyjęciu przez Radę niniejszego rozporządzenia Dania podejmuje decyzję, czy dokona jego transpozycji do swojego prawa krajowego.

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 19 stycznia 2012 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 10 lutego 2012 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 243 z 15.9.2009, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 21.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19.

- (9) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Zjednoczonego Królestwa zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotyczącą wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowanie wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen⁽¹⁾; Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy zatem w jego przyjęciu, nie jest nim związane ani go nie stosuje.
- (10) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotyczącą wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen⁽²⁾; Irlandia nie uczestniczy zatem w jego przyjęciu, nie jest nim związana ani go nie stosuje.
- (11) W odniesieniu do Cypru niniejsze rozporządzenie stanowi akt oparty na dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związany, w rozumieniu art. 3 ust. 1 Aktu przystąpienia z 2003 r.
- (12) W odniesieniu do Bułgarii i Rumunii niniejsze rozporządzenie stanowi akt oparty na dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związany, w rozumieniu art. 4 ust. 1 Aktu przystąpienia z 2005 r.,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 3 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 810/2009 lit. b) i c) otrzymują brzmienie:

- „b) obywatele państw trzecich posiadający ważny dokument pobytowy wydany przez państwo członkowskie, które nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia, lub przez państwo członkowskie, które nie stosuje jeszcze w pełni przepisów dorobku Schengen, lub obywatele państw trzecich posiadający jeden z ważnych dokumentów pobytowych wymienionych w załączniku V wydany przez Andorę, Kanadę, Japonię, San Marino lub Stany Zjednoczone Ameryki, gwarantujący nieograniczone prawo readmisji ich posiadacza;
- c) obywatele państw trzecich posiadający wizę ważną w państwie członkowskim, które nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia, lub w państwie członkowskim, które nie stosuje jeszcze w pełni przepisów dorobku Schengen, lub w Kanadzie, Japonii lub Stanach Zjednoczonych Ameryki, podczas podróży do państwa wydającego lub do dowolnego innego państwa trzeciego, bądź podczas powrotu z państwa wydającego po wykorzystaniu wizy;”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Strasburgu dnia 15 lutego 2012 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

M. SCHULZ

Przewodniczący

W imieniu Rady

N. WAMMEN

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 131 z 1.6.2000, s. 43.

⁽²⁾ Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20.